



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7163/2023
31.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марко Срећковић, адвокат из ..., против тужених Јавно стамбено предузеће „Крагујевац“ из Крагујевца и Града Крагујевца, чији је заједнички заступник Градско правобранилаштво Града Крагујевца, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 1973/21 од 15.09.2022. године, у седници одржаној 31.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 1973/21 од 15.09.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 1973/21 од 15.09.2022. године.

Образложење

Пресудом на основу признања Основног суда у Крагујевцу П 12624/20 од 25.12.2020. године, ставом 1. изреке, обавезани су тужени као солидарни дужници да тужиоцу исплате на име накнаде штете по основу незаконите наплате накнаде за вођење матичне евиденције износ од по 49,00 динара за период од 01.10.2017. године закључно са 30.06.2020. године, са каматом на сваки месечни износ почев од 20-ог у месецу за претходни месец до исплате. Ставом 2. изреке, обавезани су тужени да као солидарни дужници тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплате износ од 6.000,00 динара са каматом почев од извршности до исплате. Ставом 3. изреке, отказана је расправа заказана за 29.12.2020. године у 08,35 часова, судница број 6.

Виши суд у Крагујевцу је, решењем Гж 1973/21 од 15.09.2022. године, ставом првим изреке, преиначио решење о трошковима поступка садржано у ставу 2. изреке пресуде на основу признања Основног суда у Крагујевцу П 12624/20 од 25.12.2020. године, тако што је ставом другим изреке обавезао тужиоца да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 6.000,00 динара.

Против решења другостепеног суда, тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени су дали одговор на посебну ревизију тужиоца.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је одлука о трошковима парничног поступка коју суд доноси на основу успеха парничних странака и предузетих радњи у поступку у сваком конкретном предмету, применом процесног закона и представља чињенично питање сваког спора.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку у вези са одредбом члана 92. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, бр.10/23).

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије тужиоца на основу одредбе члана 410. став 2. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 28. Закона о парничном поступку, прописано је да ако за утврђење стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у закону, је меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

Имајући у виду да тужилац ревизијом побија одлуку о трошковима поступка која не представља решење против кога се ревизија може изјавити, у смислу одредбе члана 420. Закона о парничном поступку, то ревизија изјављена против ове врсте одлуке, која се односи на споредно тражење, није дозвољена.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и члана 92. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, бр.10/23).

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**